

Diplomová práce se zabývá historií exilové sociální demokracie v letech 1948-1953, konkrétně její publicistikou, zpravodajstvím a propagandou. Popisuje vytváření jednotlivých stranických frakcí, jejich vymezování, vzájemnou komunikaci a mediální prezentaci. Pozornost věnuje formě tiskovin, výrobě, financování a velikosti nákladu. Sleduje působení sociálních demokratů v rozhlasu a otázky související s plány na tzv. černou vysílačku. Na případu tajemníka Blažeje Vilíma a Bohumila Laušmana, posledního předúnorového předsedy strany, pak studie ukazuje, zda se jednotlivé stranické skupiny ve zkoumaném období snažily publicistickou činností primárně ovlivnit dění v ČSR, nebo zda toto snažení s postupem času ochromoval frakční boj a frustrace z beznadějné politické situace a nedostatku publika natolik, že se mediální výstupy omezily jen na vnitrostranickou diskuzi a formulování politických názorů.